

מ"ת (תל אביב) 37148-11-24 - מדינת ישראל נ' אמיר מלמד

מ"ת (תל-אביב-יפו) 37148-11-24 - מדינת ישראל נ' אמיר מלמדשלוש תל-אביב-יפו

מ"ת (תל-אביב-יפו) 37148-11-24

מדינת ישראל

נגד

אמיר מלמד

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[25.12.2024]

כבוד השופט בנימין הירשל דורון

ע"י ב"כ עוה"ד תומר שטיינברג ואסף חרלובסקי

ע"י ב"כ עוה"ד ליאור לב

החלטה

רקע

1. לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

2. כתב האישום שהוגש מפרט חמישה אישומים.

3. ארבעת האישומים הראשונים מיחסים למשיב עבירות של פגיעה בפרטיות, הטרדה מינית, הטרדה באמצעות מתקן

בזק, מידע כוזב או פלט כוזב (אישום ראשון), הפרת הוראה חוקית, איסור פרסומים (אישום שני), הטרדה מינית (

אישום שלישי), סחיטה באיומים (אישום רביעי). האישום החמישי ענינו החזקת סם לא לצריכה עצמית והפרעה לשוט

.

4. אציין שבתום הדיון גובשה הסכמה לפיה המשיב ישוחרר עד לקבלת ההחלטה לחלופת מעצר מסוג מעצר בית

בפיקוח.

5. אציין שהדיון הוקלט ופרוטוקול הדיון הועבר לעיון הצדדים.

6. הצדדים שטחו טענותיהם בהרחבה, ביקשתי את חומרי החקירה לעיון.

7. טענות הצדדים יפורטו ככל שידרש בעת נימוק החלטתי.

דיון

8. "האירוע המחולל" שעומד ש"הניע" את ארבעת האישומים הראשונים, ענינו צו חיפוש בביתו של המשיב ומעצרו

שבוצעו ע"י שוטרים מתחנת פתח תקווה בתאריך 15/11/22.

9. קדם ל"אירוע המחולל" ניסיון של המשיב לבצע מסירה אישית בביתו של מפקד תחנת פתח תקווה, סנ"צ יניב

פינקל, בכתובת מגוריו, שהתרחש מספר שעות לפני החיפוש והמעצר. (ראה סעיף 4 לכתב האישום).

10. כתב האישום, באישום הראשון והשני, מפרט מעשים שונים שבוצעו על ידי המשיב כנגד השוטרים שהיו מעורבים

בחיפוש, ומעשים שבוצעו כנגד מפקדת תחנת המשטרה, (שהחליפה את סנ"צ יניב פינקל בתפקידו), סנ"צ רויטל

קרקו ובני משפחתה, ומעשים שבוצעו כנגד סנ"צ יניב פינקל ובני משפחתו.

11. ב"כ המשיב בטיעונו בעל פה ביקש לתאר את המפורט בכתב האישום כניסיון של המשיב להביא לכדי בירור ודיון את התנהלות השוטרים בנוגע ל"אירוע המחולל". המבקשת בכתב האישום ובבקשת המעצר מתארת זאת כמסכת ההתנכלויות שביצע המשיב כנגד השוטרים שעולים לכדי עבירות שבוצעו בתקופה שבין 15/11/2022 ועד אוקטובר 2024.
12. האישום השלישי ענינו פרסום תמונה ערוכה (פוטומונטאז') של כבוד השופטת עידית בן דב גוליאן, כאשר פניה " מולבשים" על תמונת גוף אישה בבגד ים. שופטת זו דנה בעבר בעניינו של המשיב.
13. האישום הרביעי ענינו שיחות טלפון והתכתבות עם מפקד תחנת אריאל, השוטר דניאל אגם. המשיב ביקש להביע את חוסר שביעות הרצון שלו מטיפול שוטרי התחנה בתלונתו. בעקבות ריבוי שיחות טלפון חסם השוטר את המשיב במכשיר הסלולרי והמשיב שלח לו הודעת ווטאפ בה לכאורה כתב שאם השוטר יסרב לפגוש בו תוך שבעה ימים המשיב ירגיש "מחוייב לפרסם בקרב שכנייך ומשפחתך והתושבים שאתה מתחזה לשוטר ומתנהג כעבריין".
14. האישום החמישי נוגע לצו המעצר שהוצא בעניינו של המשיב בעקבות בקשה שהוגשה בגין ארבעת המעשים המפורטים באישומים 1 עד 4. מדובר בהחזקת סם במשקל 82.42 קאנבוס.
15. הבהרתי במהלך הדיון שאינני מוצא שאישום החמישי מקים עילת מעצר בהתחשב בכמות הסם שנתפסה ולכן אין בכוונתי לדון בשאלת הראיות לכאורה באישום זה.
16. אתמקד בהחלטתי בראיות לכאורה לעניין האישומים 1 עד 4.
- האישום הראשון
17. מרכזו של כתב האישום מתמקד באישום הראשון.
18. אציין שהחלק הכללי לכתב האישום מפרט את חשבונות ברשתות החברתיות, פייסבוק וטיקטוק המקושרים למשיב. כמו כן מפרט החלק הכללי אתר אינטרנט "עדנה קרנבל" אשר לטענת המבקשת המשיב פירסם בעצמו או באמצעות מי מטעמו פרסומים וכתבות כנגד השוטרים והמתלוננים האחרים.
19. אציין שאין מחלוקת בין הצדדים שאתר עדנה קרנבל ממוקם בארצות הברית ומשווייך לאחר, תשוב ארצות הברית- שמו יוני קפאח.
20. בנוסף אציין שאין מחלוקת של ממש לכך שחשבונות הפייסבוק והטיקטוק המפורטים בחלק הכללי משוייכים למשיב. (ראה דברי המשיב וב"כ בעמודים 24 ו-25 בפרוטקול המוקלט; כמו כן ראה דוח "תיעוד פרסומים ברשת האינטרנט" מה 6/11/24 שנערך ע"י רפ"ק ליאור צדוק - ראה גם דיסק ה/7 עליו נשען הדוח)
21. המשיב העלה טענה לפיה בעקבות ה"אירוע המחולל" נתפס מחשבו ומאז להבנתו נפרצו חשבונותיו אלו ונעשו פעולות בחשבונות על ידי אחרים.
22. אציין שהמשיב לא הציג ראיות לעניין טענה זו. וסבירותה של טענה זו תיבחן בהליך העיקרי.

23. בנוסף אציין שעיינתי בעדויות המשיב בחקירתו. ניתן לומר שהמשיב שומר בעיקרון על זכות השתיקה ככל שמועלים בפניו נושאים שבליבת האישומים. המשיב אינו נמנע מלומר דברים שנוגעים בפריפריה של החקירה. ודומה שבדבריו מנסה הוא לסכל אפשרות של חקירה עניינית.
24. אחלק את האישום הראשון לשלושה פרקים.
25. הפרק הראשון עניינו פרסומים ברשתות ובאתר עדנה קרנבל בעינים של השוטרים, המפורטים בסעיף 6.
26. הפרק השני ענינו עלון שהפיץ המשיב בתיבות הדואר במענם של שוטרים. סעיפים 7 עד 8.
27. הפרק השלישי - ענינו שיחת טלפון ותכתובת ווטאפ שנערכה בין המשיב לבין סנ"צ רויטל קרקו.
28. אבחן כעת את הראיות לכאורה בנוגע לכל פרק ואת הפן המשפטי הנוגע לכל אחד מהמעשים המיוחסים.
29. ככל שנוגע לפרק הראשון עיון בפרסומים עצמם מגלה לטעמי שיש בהם מיישום עבירה של הטרדה מינית ופגיעה בפרטיות.
30. פרסומים כגון "יניב פינקל פין -קל", "רויטל קרקו זנזונת הפיקוד של משטרת פתחת תקווה- כל זונה מקבלת דרגה", "רויטל קרקו (רויטל קוס קל)", "רויטל קרקו זונת משטרה עם כוס פעור", "אשתו של השוטר המושחת... יצאה זונה...", "גדי בש משטרת פתח תקווה... עם אחת הסרסוריות שנותנות לשוטרים..." שפורסמו באתר "עדנה קרנבל" במסגרת כתבות הנוגעות לטיפול המשטרתי בענינו של המשיב, עולים לגישתי לכדי הטרדה מינית לפי סעיף 3(א) (5) ביחד עם סעיף 5(א) רישא לחוק למניעת הטרדה מינית. סעיף 3(5) אוסר כל פרסום של התייחסות מבזה או משפילה המופנית לאדם ביחס למינו או מיניותו" תיאור שוטרת אחת כ"קוס- קל" ושוטרת אחרת כ"כסרסורית הנותנת לשוטרים", מהווה התייחסות מבזה שכזו.
31. אני מתקשה לראות בשימוש בביטויים שפירטתי בסעיף 26 להחלטתי כביטויים לגיטימיים במסגרת העברת "ביקורת עניינית" בנסיון למצות את טרוניות המשיב כנגד השוטרים.
32. מצאתי שהפרסומים מהווים עבירה בניגוד לחוק למניעת הטרדה מינית.
33. השאלה כעת היא האם ניתן ליחס את הפרסומים למשיב.
34. טענתו המרכזית של ב"כ המשיב בנוגע לפרסומים אלו היא שהמשיב איננו המפרסם. הפרסומים התקיימו באתר "עדנה קרנבל" או ערוץ היוטיוב הקשור לאתר זה. לגישתי אין כל ראיה שהמשיב הכתיב את נוסח הפרסום. ב"כ המשיב אינו חולק על כך שלמשיב היה עניין בפרסומים אך לדבריו לא הייתה לו כל שליטה על ניסוח הפרסומים.
35. אציין שבעת ששמעתי את טענה זו היא נשמעה בעת הדיון שובת לב.
36. המבקשת מצביעה על ראיות על קשר של ממש בין בעל האתר "עדנה קרנבל" יוני קפאח, בתכתובות ובשיחת טלפון. אך המבקשת התקשתה להפנות את בית המשפט לראיה בה המבקש "מכתיב" ליוני קפאח את הניסוח שיפורסם.
37. אולם עיון בחומר החקירה מגלה לגישתי שלא מדובר בקושי של ממש.
38. לשון סעיף החוק אוסרת "פרסום".
39. החוק למניעת הטרדה מינית אינו מגדיר מהו פרסום.

40. שאלה דומה לגישתי התבררה ברע"א 1239/19 יואל שאול נ' חברת נידלי תקשורת. בהליך זה נדונה תביעה אזרחית בגין עוולה אזרחית של פרסום בניגוד לחוק איסור לשון הרע.
41. בית המשפט התמקד בשאלת דיני לשון הרע בעולם השינויים בזירה התקשורתית.
42. בית המשפט העליון, לאחר ניתוח מפורט, קבע שככל שנוגע ל"פרסום" המקום עוולה על פי חוק לשון הרע יש לאבחן בין פעולת "שיתוף" לבין פעולת "סימון". בית המשפט קבע שפעולת שיתוף עולה כדי פרסום כמובנו בחוק לשון הרע. וכך נקבע בפסק הדין
45. פעולת השיתוף יוצרת מעין "עותק" של הפרסום העוולתי אשר יוצג לחבריו או עוקביו של המשתף ברשת החברתית. מדובר אפוא בפעולה של חזרה על פרסום מסוים החושפת אותו למשתמשים נוספים - בדרך כלל, מי שמצוי ברשימת החברים או העוקבים של המשתף, שאולי לא נחשפו לפרסום המקורי. באופן כללי ניתן לומר כי פעולה של שיתוף עשויה להקנות לפרסום מסוים תפוצה נרחבת ותהודה רבה (ובכך לתרום להפיכתו ל"ויראלי"), מעבר למה שהיה מקבל לולא שותף. כך למשל ייתכן כי מפרסם של פוסט מסוים שיש בו משום לשון הרע אינו בעל חברים או עוקבים רבים, וכך הפרסום המקורי אינו צפוי להיחשף בתפוצה רחבה, אולם כאשר משתמש אחר בעל עוקבים רבים משתף אותו הוא מגדיל את תפוצתו בהרבה באופן שמעצים את הפגיעה בשם הטוב של הנפגע, או לכל הפחות פוגע באותה מידה. יוזכר בהקשר זה גם כי ברירת המחדל בחוק איסור לשון הרע היא הטלת אחריות לפרסום גם על מדפיס, מוכר ומפיץ של לשון הרע שפורסמה בדפוס, ככל שהם ידעו או היה עליהם לדעת שהפרסום מכיל לשון הרע (תוך החרגה של עיתון בעל תדירות הופעה של ארבעים יום או פחות. ראו: סעיף 12 לחוק איסור לשון הרע; אורי שנהר דיני לשון הרע 106-107 (1997) (להלן: שנהר); גנאים, קרמניצר ושנור, בעמ' 287-288; מיכל לביא "הוצאה מהקשר: על אחריות מתווכים מקוונים להפצה משנית ולהשפעה על זמינות מידע" מחקרי משפט לא 491, 508-515 (2018)).
43. לגישתי, הגשמת מטרות סעיף 3(5) לחוק למניעת הטרדה מינית במציאות האינטרנטית בה אנו חיים, מחייב אימוץ הגדרת "פרסום" מחוק איסור לשון הרע, כפי שפורשה בפסיקה האמורה.
44. עיון בחומר החקירה מגלה שניתן לראות שהמשיב מפנה פעם אחר פעם לכתבות המפורטות בכתב האישום באתר "עדנה קרנבל" באמצעות עמוד הפייסבוק שלו ובאמצעות הטיקטוק. (ראה סעיף 6 י"ד בכתב האישום).
45. לעניין זה אני מפנה לראיות הבאות:

1. העלון שהופץ בתיבות הדואר בבתי השוטרים, אשר אין מחלוקת שהופץ ע"י המשיב, המפנה לכתבה באתר עדנה קרנבל שכותרתה "פולואפ משטרת הבבונים פ"ח" (צילום העלון נמצא בחופץ ט' בקלסר שהוגש)
2. ראה מסמך א-67 חופץ א בקלסר-מסמך שהוגש ע"י המתלונן רועי ברג המתעד תכתובות מחשבון הפייסבוק של המשיב, בו משתף המשיב כתבות מ"עדנה קרנבל". פרסום מ-4/12/23 המפנה לפרסום ביוטיוב שכותרתו "רויטל קרקו מפקדת משטרת פות (פ"ת) עם שוטרים זין". קישור דומה שערך המשיב בתאריך 9/7/2023 לכתבה שכותרתה "פולואפ משטרת הבבונים פ"ת" קישור מה 16/2; קישור מה 31/12/23. עיון במסמך זה מלמד על קישורים רבים במועדים שונים בחשבון הפייסבוק של המשיב בו הוא מקשר בין הכתבות הפוגעניות שפורסמו ב"עדנה קרנבל" לקבוצות רבות בהן המשיב משתתף.
3. ראה הפניות בדוח שנערך ע"י ליאור צדיק ובדיסק המתעד את ההודעות היוצרות קישור לכתבות בעדנה קרנבל (דיסק המסומן ה-17).
4. דיסק ה-16 ספרייה 96295@2024 בה מתועדת תרשומת בין המשיב לאחר "מוטי לוינגר" בה מפנה המשיב לאחר קישור לכתבה בעדנה קרנבל שכותרתה "משטרת בבונים פ"ת" כאשר האחר משיב בתגובה "אני מאוד מציעה לך לא לעשות שימוש שוב במספר הפלאפון שלי".
46. אני סבור שראיות אלו מתוך חשבון הפייסבוק של המשיב וממכשירו הסלולרי, מלמדות שאכן המשיב יצר קישורים והפנה אנשים בקבוצות שונות, לכתבות המפורטות בכתב האישום שנגזרות בהטרדות מיניות.
47. ככל שנוגע לשאלה אם מעשים אלו עולים גם לכדי עבירה של מידע כוזב בניגוד לסעיף 3(א)(1) לחוק המחשבים אני סבור שאין צורך שאכריע לעניין זה שעה שמצאתי שחלק מהפרסומים מהווים עבירה של הטרדה מינית אותה ניתן ליחס למשיב. מדובר בסוגיה מורכבת שהמותב שישב בהליך העיקרי ייתן עליה את הדעת. אינני משוכנע שלשון החוק נועדה להילחם בפרסומים שתוכנם כוזב בנוגד למידע כוזב המועבר בתוכנה. כאמור אינני סבור שעלי להעמיק כעת בסוגיה זו.
48. ככל שנוגע לפרק השני באישום הראשון אציין שעיון בחומר החקירה מגלה שקיימות ראיות לכאורה לביצוע המעשים. המשיב אינו חולק שחילק את "עלון הפרסום" בתיבות הדואר בבניינים בהם מתגוררים השוטרים.
49. עיון בקלסר הראיות, בחוצצים ס' עד ק' מלמד על קיומן של ראיות למכביר, ביניהן צילומים ממצלמות אבטחה בבניינים המתעדים המשיב, זיהוי טביעות אצבע ו DNA שנלקחו מהעלונים.
50. לעניין זה טוען ב"כ המשיב שאין עבירה במעשה. מדובר באקט לגיטימי של המשיב להפצת טענותיו, לאחר שהרגיש שכשל בהעברת מסריו ב"אפיקים החוקיים".
51. יצוין שלעניין מעשים אלו מיוחסת למשיב עבירה של "פגיעה בפרטיות" בניגוד לסעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א 1981 הקובע שפגיעה בפרטיות הינה "בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת".

52. לעניין זה הופנית לרע"פ 4743/20 לייבל נ' מ", בה נדונה הרשעתו של המשיב בעבירה של פגיעה בפרטיות בשל פרסום כרזה משמיצה בעניינה של עו"ס סמוך למעונה של העו"ס.
53. בית המשפט בחן האם תליית הכרזה יש בה משום "הטרדה אחרת" ומצא שבשני מובנים יש להגדיר מעשה זה כהטרדה אחרת. במובן הראשון נמצא שהמעשה שבוצע יש בו משום פגיעה מהותית בפרטיות המתלוננת, בהיבט השני נבחן העניין של הפגיעה באינטרס הציבורי. ולעניין זה נקבע שהפגיעה בפרטיות נועדה "על מנת לשבש את יכולתה לעשות את עבודתה כעובדת סוציאלית המשמשת כפקידת אימוץ ראשית".
54. לעניין זה ציין בית המשפט העליון :
"הטרדה כזו, יש בה משום פגיעה באינטרס הציבורי כי אנשי מקצוע יעשו את עבודתם נאמנה וללא מורא. כאמור, ישנו חריג לפגיעה בפרטיות המעניק הגנה מקום בו המטרה הייתה העברת ביקורת על רשויות ציבוריות ואנשי ציבור (ראו: פרק ההגנות בחוק הגנת הפרטיות ובפרט סעיפים 18(2)(ו) ו-18(3) לחוק המובאים לעיל. יוער כי בשלב זה המערער אינו טוען לתחולתן של הגנות אלו על המקרה לאחר שעמדה זו לא --- סוף עמוד 43 --- התקבלה בבית משפט השלום). אולם, מקום בו "ההטרדה היא התכלית ולא המסר", כך שהמעשים נועדו לפגוע בעובדי ציבור, ללחוץ עליהם ואף להטיל עליהם מורא, מתקיים מעין "חריג לחריג". זאת במיוחד כאשר ישנו אינטרס ציבורי לשמור על ד' אמות העשייה של אותו עובד ציבור בפני הפעלת לחץ לא לגיטימי. במקרה שלפנינו, עסקינן בעבודתם של עובדים סוציאליים בשדה של הליכי אימוץ. זוהי עבודה רגישה המחייבת קבלת החלטות מורכבות במיוחד. לא בכדי מתנהלים הליכי אימוץ בדלתיים סגורות. הגנה על טובת הילד ופרטיותו היא כמובן מוקד העניין, אך ההגנה על טובת הילד מחייבת שמירה על ההליך כולו ועל המעורבים השונים בו. ושוב אין זה אומר כי לא ניתן למחות נגד גורמי רווחה שעוסקים בהליכי אימוץ, אלא יש להקפיד על הדרך שהדבר נעשה".
55. אני מוצא שבנסיבות מקרה זה, כאשר על פי כתב האישום חוזר המשיב ומפיץ את העלון בביתם של שוטרים, שכל חלקם מתבטא בביצוע צו החיפוש והמעצר ב"אירוע המחולל", ראוי לאמץ את פרשנות הפסיקה בפס"ד לייבל לעניין "הטרדה אחרת".
56. לפיכך אני מוצא שכל שנוגע ל"פרק השני" באישום הראשון קיימת תשתית ראייתית מוצקה.
57. ככל שנוגע ל פרק השלישי באישום הראשון, בו מיוחסת עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק הבאה לידי ביטוי בשיחת טלפון ובהודעת ווטאפ שהתקיימו שתיהן באותו מועד, ספק בעיני אם שיחה והודעה אחת עולות לכדי הטרדה. וכמו כן תוכן השיחה או ההודעה, כפי שמפורטים בכתב האישום ספק אם מקימים עבירה של הטרדה.
58. לסיכום האישום הראשון- אני מוצא שקיימת תשתית לכאורית מספקת לביסוס האישומים ככל שנוגע לפרק הראשון והשני. ספק בעיני אם קיימת תשתית שכזו בנוגע לפרק השלישי.

59. בשולי הדברים אציין שככל שנוגע להפצת עלון הפרסום במכללה הלאומית לשוטרים בבית שמש (סעיף 8 (ח) באישום הראשון) ספק בעיני אם בנסיבות המפורטות בוצעה עבירה של פגיעה בפרטיות. מדובר בחלוקת עלון במכללה לשוטרים, כאשר נשוא העלון- שוטרים. אינני סבור שיש לגזור גזרה שווה מחלוקת העלונים בבניין המגורים של השוטרים לחלוקת העלונים במכללה המשטרתית. אולם אירוע זה הוא רכיב לא משמעותי באישום הראשון. אישום שני
60. בנוגע לאישום זה טוען ב"כ המשיב שהמשיב לא נכח בעת פרסום ההחלטה בה ניתנו הצווים בענינו, וזאת מהטעם שהורחק מהדיון, כך עולה מפרוטוקול הדיון מתאריך 22/8/2024. (ראה חוץ ר בקלסר הראיות).
61. לדברי ב"כ המשיב אין כל ראיה לפיה הצו שניתן בהליך (ה"ט 08-24-37472) נמסר למשיב ולכן בהיעדר ידיעה על הצו שניתן, לא ניתן לייחס למשיב עבירה של הפרת הוראה חוקית.
62. על פי הצו שניתן נאסר על המשיב לפרסם בחשבון הפייסבוק או כל מדיה אחרת כל פרסום הנוגע למבקש (סנ"צ יניב פינקל) רעייתו או בנותיו הקטינות. כמו כן מורה הצו למשיב להסיר מחשבון הפייסבוק שלו או מכל חשבון אחר ברשת חברתית פרסומים שיזם או שיתף, בהם מוזכרים המבקש רעייתו או בנותיו של המבקש.
63. עיינתי בחומרי החקירה שנכללו בחוץ ר'. צפיתי בדיסק ה-5 בו מונצח סרטון ההתרחשות בבית המשפט, משלב הגעתו של המשיב לבית המשפט פנייתו למבקש, ולעורכי דינו ועד כניסתו לאולם הדיונים.
64. בסרטון שפורסם ביוטיוב מופיע הכיתוב "אמיר מלמד מאגף הביקורת עם מצלמת גוף גלויה על הגוף"
65. צפייה בסרטון מגלה שזווית הצילום, תנועות היד של הדובר ועוצמת קולו של הדובר בסרט לצד אמירה בסרטו בה אומר המסריט: "השם שלי אמיר", מלמדות שהדובר בסרטון והצלם הוא המשיב. (ראה גם תיעוד הסרטון - מסמך 22 בחוץ ר').
66. ככל שנוגע לטענת המשיב שלא קיבל את הצו אני דוחה את טענת ב"כ לפיה המשיב "לא ידע" על קיומו של הצו.
67. עיון במסמכים שמסומנים ד-8, וג-13 בחוץ ר'. מלמד על מספר ניסיונות להמציא למשיב את פרוטוקול הדיון והצו שהתקבל, ובהיעדר מענה מבית המשיב, הותירו על דלת ביתו מעטפות המכילות את הצו.
68. לא יכולה להיות מחלוקת שהמשיב ידע על הדיון ב-22/8/2024, אליו התייצב.
69. אמירתו לפיה לא ידע על תוצאות הדיון היא היתממות שאינה מתקבלת בעיני.
70. המשיב סיכל בהתנהגותו קיום דיון, כפי שניתן לראות בסרטון, מה שהוביל לקבלת ההחלטה בהיעדר הצדדים, לאחר שהופסק הדיון.
71. אני מוצא שלצורך סוגיית הראיות לכאורה די באישורי מסירת הצו ליד דלת המשיב כראייה להוכחת ידיעתו של המשיב בנוגע לצווים שניתנו.
72. אני מוצא שמסמך ג-30 - "דוח תובנות פרופיל פייסבוק "אמיר אש" שנערך בתאריך 5/11/2024 מלמד שהמשיב לא פעל בהתאם לצו שניתן. ניתן לראות שהמשיב המשיך לפרסם את תמונת רעייתו של סנ"צ יניב פינקל, פעולה שנאסרה עליו בצו.
73. בנוסף ראה עדותו של סנ"צ יניב פינקל מתאריך 20/10/24, (מסמך ד-19-חוץ ר') ממנה עולה שסנ"צ פינקל מצא שהמשיב העלה סרטון מההתרחשות בבית המשפט ביום הדיון בו מונצח סנ"צ פינקל, ושפרסומים קודמים בנוגע לסנ"צ פינקל ורעייתו- לא הוסרו. (ראה עמ' 5 שו' 13).

74. אני מוצא שדי בראיות אלו כדי להגיע למסקנה שקיימות ראיות לכאורה מספיקות שיש בכוחן להוכיח שהמשיב ידע על הצו ופעל בניגוד לצו בפרסומים שהעלה לאחר הדיון בתאריך 22/8/2024 ובנוסף פעל בניגוד לצו בכך שלא הסיר את התכנים מפרופיל הפייסבוק שלו ומפלטפורמות חברתיות נוספות.
75. ככל שנוגע לעבירה המיוחסת בפרסום דיון שנערך בדלתיים סגורות או צילום דיון ללא רשות בית משפט, בניגוד לסעיפים 70(א) ו 70(ב) ביחד עם סעיף 70(ו) לחוק בתי המשפט, ספק בעיני מצפייה בסרטון אם המשיב פירסם סרטון של הדיון לאחר שבית המשפט קבע שהדיון יערך בדלתיים סגורות.
76. אני סבור שאין צורך שאדרש להחליט בשאלה זו, כי אני מוצא שקיימות ראיות לכאורה לעבירה החמורה יותר המיוחסת- העבירה של הפרת הוראה חוקית בניגוד לסעיף 287(ב) לחוק העונשין.
אישום שלישי
77. אישום זה נוגע לפרסום תמונה באתר "עדנה קרנבל" בו הודבקה תמונת ראשה של כבודה השופטת עידית בן דב ג'וליאן על גוף אישה הלבושה בבגד ים חושפני. כותרת הכתבה "VIDEO של אמיר מלמד: איך דפקה אותי השופטת עידית בן דב ג'וליאן בחסות שלטון החוק..."
78. הפרסום בוצע בסמוך ל 3/3/2024.
79. לאחר שעיינתי בחומר החקירה ושמעתי את טיעוני הצדדים בפני אני סבור שעל הפרק עומדות שתי שאלות שעלי להכריע בהן.
80. הראשונה האם המשיב פרסם את התמונה. הסוגיה השנייה- האם בפרסום תמונה זו יש משום הטרדה מינית בניגוד לסעיף 3(א)5(א) ביחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית.
81. במהלך הדיון אישר ב"כ המבקשת שלא נמצאו ראיות בחומרי המחשב שנתפסו מהן ניתן להסיק שהמשיב הוא זה שערך את התמונה או ביקש מבעל האתר שיפרסם תמונה זו לצד הכתבה.
82. אני מוצא לאחר שעיינתי בחומרי החקירה ובעיקר בדיסק ה'17 שניתן לקבוע שהמשיב פרסם את התמונה וזאת על דרך של הפניה לכתבה המדוברת. כפי שכבר קבעתי בהחלטתי בנוגע לאישום הראשון, די בהעלאת קישור על דרך של הפניה לכתבה כדי להיחשב כ"מפרסם"
83. סעיף החוק המיוחס אוסר פרסום תמונת אדם המתמקד במיניותו בנסיבות שעלולות להשפיל אדם או לבזותו.
84. אני מוצא שהדבקת תמונת הראש על "בסיס" גוף נשי בלבוש חושפני עונה להגדרת של "פרסום המתמקד במיניות". העובדה שמדובר בתמונה ערוכה, שיקרית, מלמדת שמטרת הפרסום היתה השפלה או ביזוי.
85. לגישתי פרסום של תמונה ערוכה ומסולפת של המציאות מקימה חזקה לפיה מטרת הפרסום היא השפלה או ביזוי האדם שתצלומו המסולף מפורסם. כאשר התמונה הערוכה והמסולפת מציגה אדם בלבוש חושפני, בגד ים במקרה זה, קמה חזקה שמדובר בפרסום תצלום המתמקד במיניותו של אדם.
86. אציין שספק בעיני אם המשיב יכול להיבנות מאחת ההגנות המפורטות בסעיפים (א) עד (ג) שבסעיף 3 (א5).

87. אני מתקשה לקבל שהפרסום נעשה בתום לב, הן מהטעם שמדובר בתמונה ערוכה, והן מהטעם שכותרת הכתבה " איך דפקה אותי השופטת" . ברור שהפרסום לא נעשה למטרה כשרה. בנוסף, בהתחשב בכך שמדובר בצילום כוזב, מנוע המשיב מלטעון שבפרסום קיים "עניין ציבורי".
88. לסיכום אישום זה אני מוצא שקיימת תשתית ראייתית שהמשיב פרסם את התמונה, על דרך של שיתוף הכתבה. אני מוצא שבפרסום התמונה הכוזבת יש משום הטרדה מינית כהגדרתה בהוראת החיקוק המיוחסת בכתב האישום. אישום רביעי
89. אישום זה מייחס למשיב עבירה של סחיטה באיומים שנוגעת למסרון ששלח המשיב לשוטר דניאל אגם בו דרש ממנו שיפגש איתו "כדי לדווח על פשעים של שוטרי תחנת אריאל" תוך 7 ימים מיום קבלת ההודעה, אחרת יפרסם הוא בקרב שכניו ובני משפחתו של השוטר שהוא "מתחזה לשוטר ומתנהג כעבריון".
90. ב"כ המשיב אינו חולק על שליחת המסרון אך מציין שאין בכך מישום עבירה של סחיטה באיומים המיוחסת בכתב האישום. מדובר לדבריו בניסוח מקובל בעגה המשפטית לפיה אם לא תבוצע פעולה נדרשת יהיו לכך השלכות.
91. אני מוצא שנסיבות דומות נבחנו בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מ"י. (להלן: "הלכת ליטמן"). בהליך זה נבחנה אמירה שהושמעה לקצין משטרה בה הנאשם הציג עצמו בפני קצין משטרה כעיתונאי, דרש מקצין המשטרה שיגיב לחומר שיוצג לו, ואם יסרב לעיין בחומר ולמסירת התגובה הדבר "יזיק לשוטר וילכלך אותו".
92. העבירות שיוחסו - איומים וסחיטה באיומים.
93. בית המשפט בפסד דין מפורט, בדעת רוב, מצא שבאמירה שהושמעה יש משום איום. על פי עמדתו של כבוד השופט מצא, באמירה המדוברת יש משום עבירה של סחיטה באיומים.
94. הדמיון בין שני המקרים הוא רב.
95. אני סבור שבנסיבות מקרה זה האיום מובהק יותר.
96. המשיב מציין שאם לא תתקיים הפגישה יפרסם הוא בפני שכנים וקרובי משפחה שהשוטר הוא " מתחזה ומתנהג כעבריון".
97. ברור שהודעה זו נכתבה במטרה להפחיד את השוטר ולהניע אותו לקיום הפגישה.
98. אציין שאם המשיב סבור שהשוטר "מתחזה ומתנהג כעבריון" עליו לפעול באפיקים הפתוחים בפניו כדין. תלונה למח"ש למשל. פרסום כוזב בפני שכניו של השוטר לפיו מדובר "במתחזה לשוטר" אינה בגדר דרך פעולה לגיטימית בנסיון לקיים פגישה עם השוטר.
99. לכן אני מוצא שקיימת תשתית ראייתית מספקת לביסוס העבירה המיוחסת באישום זה.

אישום חמישי

- כפי שציינתי מרכזו של כתב אישום זה אינו נסוב סביב אישום זה וייתכן שהמאשימה היתה פועלת בתבונה אם לא הייתה כורכת את אישום זה לייתר העבירות המיוחסות בכתב האישום.
- אינני מוצא שיש טעם לדון בשאלת הראיות לכאורה בנוגע לאישום זה.
- עילת המעצר
100. ב"כ המשיב במהלך דיונו המשיל את המשיב ל"יתוש מטריד" (ראה עמ' 67 שו/1).
101. אני מוכן להפליג עם דימוי זה.
102. עיון באתר האינטרנט של "המרכז הרפואי שמיר" מלמד על מגוון רחב של מחלות המועברות בעקיצת יתושים. מלריה, זיקה, קדחת דנגי, נגיף הצ'יקונגוניה. ולא אשמיט את "קדחת מערב הנילוס" שגם היא מועברת מבעלי חיים לבני אדם באמצעות יתושים.
103. כלומר גם ה"יתוש המטריד" יכול לגרום למחלות, שחלקן על פי האתר הרפואי יכולות לכלול תסמינים לא קלים.
104. ואם נחזור ונסיק מדימוי היתוש לנסיבות המפורטות בכתב אישום זה, אני חושש ש"היתוש המטריד", ב"עקיצתו", עלול לגרום לעובדי ציבור (שוטרים, שופטים) להרגיש תחושה קשה של חוסר נוחות הנגרמת להם אך ורק כי להבנת המשיב פעלו הם "שלא כדין".
105. התנהלותו הפוגענית של המשיב כנגד השוטרים וכנגד השופטת אינם בגדר "ביקורת הוגנת" בנוגע לאופן בו הוא ממלאים תפקידם.
106. פרסום אמירה כגון "מעניין איך הילדים של יניב פינקל יהיו כשיגדלו, מה הסיכוי שלהם לא להיות מושחתים?" או פרסום תמונה של בני משפחת השוטר פולק עם כותרת "משפחת הבבונים של אמיר פולק" או אמירה "כל זונה מקבלת דרגה" בנוגע לשוטרת אחרת, איננה קבילה בעיני במסגרת מאבקו של המשיב כנגד משטרת פתח תקווה.
107. פרסומים האלה ברשת עלולים להרתיע אנשים מלעסוק באכיפת החוק. פעילותם כשוטרים הובילה לרדיפה אישית כנגד השוטרים ובני משפחתם. יהיה זה תמים לבוא ולומר שהרדיפה האישית, הכוללת פרסומים פוגעניים כנגד בני משפחה, אין בה כדי להרתיע אנשים ראויים מלהתגייס למלאכת אכיפת החוק או להמשיך לשרת במשטרה.
108. רתיעה זו בקרב אוכפי החוק, העלולה להיגרם ממסע הרדיפה של המשיב, כנגד השוטרים ובני משפחתם, נושאת בחובה סכנה של ממש לביטחון הציבור.
109. לכן אני מוצא שמעשי המשיב, המפורטים בכתב אישום זה, מבססים עילת מעצר מסוג מסוכנות לביטחון הציבור. מסוכנות שלגישתי משמעותית יותר מהמסוכנות שלרוב נתקלים אנו בבית משפט זה אגב עבירות רכוש או עבירות סמים. מדובר במעשים שמטרתם להטיל אימה בדרכים שונות על אנשי אכיפת החוק. והפחדה זו יכולה לכרסם לגישתי בבסיס השיטה המשפטית.

חלופת המעצר

110. המשיב שוהה מאז הדיון האחרון במעצר בית בפיקוח כאשר מנועה ממנו בצו נגישות כלשהי למרשתת.
111. מדובר במשיב נעדר הרשעות קודמות.
112. לא נטען שמשיב זה היה עצור בעבר בשל מעשים דומים, במסגרת כתב אישום דומה שהוגש בענינו.
113. חובה על בית המשפט לבחון בכל מקרה אפשרות לחלופת מעצר שפגיעתה במשיב חמורה פחות.
114. אני מוצא שבנסיבות מקרה זה, לאחר שהמשיב שהה פרק זמן משמעותי במעצר מאחורי סורג וברח, ושוהה זה קרוב לשבועיים במעצר בית מלא בפיקוח, ניתן להורות על הקלה בתנאים.
115. אני מורה שתנאי חלופת המעצר בה ישהה המשיב מעתה עד תום ההליכים יהיו:
- א. צו הרחקה ואיסור יצירת קשר עם מי מהעורבים המפורטים בכתב האישום או בני משפחתם
- ב. על פי צו ההרחקה יאסר על המשיב להתקרב מרחק הנמוך מ- 250 מטרים מכל אחד המעורבים ששםם מפורט בכתב האישום או מכל בן משפחה אחר של מעורבים אלו.
- ג. המשיב ימנע עד תום ההליכים מכל פעילות במרשתת שענינה פרסום כלשהו ברשתות חברתיות או העלאת סרטונים בכל פלטפורמה אינטרנטית.
- ד. המשיב ישהה מעתה ועד תום ההליכים ב"מעצר אדם" - כוונתי שהמשיב רשאי לצאת מביתו בכל עת שיחפוץ, לכל מטרה, אך זאת כאשר הוא מלווה כל הזמן על ידי אחד המפקחים. כמו כן בעת שהייתו בביתו עליו להיות מלווה ע"י אחד המפקחים שיקפיד לפקח שהמשיב אינו מקיים פעילות כלשהו במרשתת הסותרת את החלטתי.
- אני סבור שתנאים אלו יש בהם כדי למזער את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.
- אני מוצא שאם המשיב יצליח להקפיד בתנאי השיחרור יהיה מקום לבחון מחדש את התנאים שנקבעו בעוד כחודשיים מהיום.
- ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ה, 25 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.